

מח:

עין משפט
נר מצוה

פס' א מ"י פ"ו מהל'
עבודת כוכבים הל'
יא סמנ' לאין מה עוש"ע
י"ד פ"ר קמנ' פער"ט
פס' ב ג מ"י שס ועין
כ"ח עוש"ע שס
פער"י :

פגד דה מ"ה שס טוש"ע
 שס פער"ט
 פד ו ז מ"ה פ"י מהל'
 מעשר שני ונטע
 רנני הלכה כ טוש"ע י"ד
 ס' רלז פער"י

לעזי רש"י

לייטננט "א. חסה.

רבינו חננאל

[מתוך:] אלא ישיב בעל
האשרה ואם ישיב שדור.
ואוקימנא בעל קיסמה.
ישיב בעל ישיב שדור
שדור. אל עיבור חתיה
ואם עבר סמא. מן
אם אפשי שמי
הקרבוב ונמצא מחיל
הקרבוב. ונמצא כוכבי
שקרבוב. ונמצא כוכבי
פישיונא לפעל שמיטא
נכח. היה אשדור דו
גולה את תרבישת.
היה נטע תרבישת רביע
פחית כוכב קרפ אדום
אל כפתות חתיה ויכוכב.
ודתיה ומסחתיה כנביו
מן אדם מוסרתי אותם
שמיטא נכח גולה.
אם עבר חתיה שדור
שדור רביש. ואוקימנא
שדור להאחיה.
אל ליכא רביש אחתיה
עובר חתיה ואפילו הכי
אם חתיה אדום חתיה
רביש. ואם רביש אדום
אחיה אל עיבור אדם
עבר שדור: **ורביש**
אל הקבר אסור חתיה
יעילו מותר לאכיל בו.
ורביש אל אסור
אסור. טומא חתיה
מחול. דלא קן
אל קבר שדור אל
הרביש ונכח חתיה שדור:
ודתיה חתיה
האשדור ידוק חתיה
האשדור אכל אל כמות
החמה שמתגדיל בעל
האשדור כמות החמה
שחצל טוב חתיה ואסור.
ודתיה מן אסור
כמות חתיה אל כמות
תנשמי שדור חתיה
שחצל חתיה. רבי שמי
אסור אל כל ידוק
אסור. הגשמי חתיה

שחמרה גורשת מ' עלי
האשרה נופלת על גבי
הקרקע הורגין חתתיה
וחות' לן' לובל ומגדלת
וחות' לן' ומקטקט
רבי' לוי' זה זה גורם
גורם מביא לוי' מ' ש
הקרקע והמינה שחן
גורמן גורל הקרקע
ורבן דלפני' מות
וי' שור ברקת מביא
הגשמים ואל חייש ליה
למינה. כמיו זה הגורם
ומה אכאמס שמוג
ל' דחנן ר' י' אומר
שחן חזית לרות א'
ל' אבל הכא
דרהוב' על גבי הקרקע
אלא לאבדור שחן
הכי א' אפר ר' יוסי.
דרבנן אדרבנן נמי
אשר אלא ק' שור רבנן
קא' אלא מיש' דוהר
שחן העלי ברקת ממה
פומה דה' לובל' של
מק' כמ' אסמר בבביות
ג' ל' כ' פסלי' המורש'.

בהמרגיל בבכור דמה שמשביר
ערלה סי' כי עץ בעלמא הוא.

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

לא יושב בצי"ח. ולא דמי ללבו של היכל (פסחים דף יו.) דהתם היכל
למזבח עשי אכל אכרה עשיה ללבו אי"י *תומרה עשודת כוכבים
שאי"י: **א** רביא רביא אחרינא. פי' קלר מה דלי בעיני למימר
אפי' ארוך יותר אם כן אין לדבר סוף: **ורבנן** סברי זה וזה
סברי. סתרי. רבינו שמואל ומי'

מתני' אלא ישב בציון
יעבור תחתיה ואם עי
את הרבים ועבר תחת
בצילה פשיטא אמר
יוחנן לא נצרכא אלא
קומתה אם ישב טמא
נמי אם ישב טהור ו
צילה לא ישב איכא
גויה מיהור פשיטא

היה זה ושל עבודת כוכבים כידע ששנים
הועילו לפסעם הפרה ונקרה זה זה
היה: **התם** דקארי' ראב"ד.
בנוקטתם ללאזה מתכוין וכבר
נעלה והיו עבודת כוכבים שנשמרה
ממלכיה וקשה בה טובה דלמ"ר (נפיל
מא): **עבודת כוכבים** שנשמרה
ממלכיה אסורה תשק ואפילו למאן
דשרי נמי הא ח"ן מבטל ישראל
עבודת כוכבים של עובד כוכבים
יעוד דבשל ישראל נמי איירי ר' יוסי

מממא באהל אף היתר
מממא באהל: היתר
ועבר תחתיה טהור:
עובר רבי יצחק בן
אמר עובר ורבי יוחנן
פליגי הא דרביאבי דירחי
דירא אחרנא אל רב
להתם ארתינא [ו] הכי
אחרנא ל"ל ארתינא
דירא אחרנא כי אמר

ה'דליכא דירכא אחרני
מתני' וזרען תחתיה
אבל לא בימות החמה
ולא בימות הגשמים
ירקות בימות הגשמים
עליהן יהיה להן לזב
יוסי' שגור זה והה גור
זה גור מותר הא
התנן 'רבי יוסי אומר
מטיל לים אמרו לו אף
לא ידבק בידך מא
דרבנן אדרבנן קשיא
אם

התם דקאויל לאיבוד מתיר הכא דלא קאויל לאיבוד אמר
קקשיא איפוך ואיבעית אימא לא תיפוך דר' יוסי כד
מרירי בריה דרב כהנא ^אמה שמשכיב בעור פוי
מה שמשכיב בנביה פוגם בצל וסבר רבי יוסי
^ב(והתניא) "רבי יוסי אומר 'נוטעין יחור של ער'
של ערלה מפני שהוא פרי ואמר רב יהודה אמר
שםאם נטע והכריך והרכיב מותר ותניא נמי ו

אלא אסרר אלע משום גזירה דלמא מגבה ליה כו' דלאוקיימא דברס
ומבוכים צטלה דרך גדילתה הלכך אסור הגהה הוא זה וזה גורס אסור
ומבוכים ויעולם זה וזה גורס אסור כ"ל: דרבנן. אדרבנן לא קשיא א
והבא היינו טעמא דשרי דליח אסור כלל דמה שמצינן אילן א
ומרגילין בפסולי מוקדשים להפשיט דרך הרגלים כעין מפתח של
אסור להרגיל לפי שבין קדשים הוא שמקלקל הבשר קשיא לן התם
השבור ביוקרה הוה טפי פריך להו מעיקרא ושבי דר מרי משה
אלא נאמר אלע הייך הלכך אפח אסור הגהה דקא משה
אלא ערלה מותר. אלמא כי גדל האילן וטוען פירות הוה להו

מכאן נראה שיש להבחין בין שני סוגי חסידות. חסידות מסורתית, שבה חסידות היא חלק מהמסורת, וחסידות חדשה, שבה חסידות היא תוצאה של תהליך חדש.

מִתְנַ' לֹא יֵשֶׁב בְּצִיְלָה. הָיָה זֶל לֹא תַחַת טוֹף הָאֵשׁ הוּא דָאס
 כִּן לֹא (ה) מִמֶּנִּי לִיָּה וְהָאֵשׁ יֵשֶׁב טַהוֹר דְּהָא קַמִּי סִיפָא לֹא יַעֲבֹר
 תַּחְתֵּיהִי וְהָאֵשׁ עֲבֵר טַמְאָא אֵלֶּא מִן הָאֵשׁ הַזֶּה לֹא אֵהֵל הוּא
 שְׂטֵה־הֶמְהֵמָה בְּמִזְרָה אִו בְּמַעֲרֵי זֶל לֹא אֵרֶךְ וְכִשְׁהֶמְהֵמָה
 עֲמוּדָת בְּחֻמְסָא הֶרְעִי עֵל לֹא דְבֵר

כל אלה תחזיו: תחזיו: (3) נזק
הזילן שהזיל עלי האילן: ואם עבר
עמא. כדמפרש בגמרא: היסא גזולא
אם תרביס. [2] תחזיו ופסא נזקא לרשות
הרביס: ועבר תחזיו עטור. דהקט
טומאה דרבנן היא וקרא דמיימין
בגמרא אסתמחא עגלמא היא וזכי
נמי אמרי' צפ' ר' ישמעאל (לקמן 33):
דקט טומאה דרבנן היא וזכי עגלמא
הא תרביס אל גזור רבנן: גמ' דפושט

דלג ישב צילגה דהא קא מימשה
מעברתה כוכבים: ללג צילה. [ד] שחרית
וערבים (א) שלג ארוץ לכל דבר מאד
וכל זמן (א) עברה מדת אורח הא
את מדת עברה גובה האילן האל עב
והשחר מאדן ואילן האל דק וקלוש
והיא אל כלו ואשטריך לאשמועינן
דאילנו בכל צילה לא ישב: **מכלל**
דכלל קומסה אס ישב עמא. בתמיהה.
וסלג איוני מן האילן הוא ולא תסת
נפשו: **כלל קומסה גמי אס ישב**

טוֹר. וּבִלְבָד שֶׁלֹא יִשָּׁב מִמֶּנּוּ חֲתָמָה וּשְׂשֹׁם רִישָׁא נִקְטַל לֹא יִיָּלֵד דְּקָמִי לֹא יִשָּׁב לִכְתָּחָהּ וְאִשְׁמֵינָן דְּאִפְּלִיז טוֹר יִיָּלֵד לֹא יִשָּׁב אֲזַל סִיפָא יִשָּׁב טוֹר אִפְּלִיז אֲזַל קוֹמָהּ קָדִי: **מַלְבָּל דְּבָלָל יִיָּלֵד לִכְתָּחָהּ יִשָּׁב.** כְּתֻמָּהּ. כִּיֹּן דְּלוֹקֻמַּת מַחְנִי אֲזַל קוֹמָהּ וְרִישָׁא נָמִי דְּקָמִי לֹא יִשָּׁב בָּלָל קוֹמָהּ מַלְבָּל דְּבָלָל יִיָּלֵד לִכְתָּחָהּ יִשָּׁב וְהָא קָדִי מִיִּתְהַיֵּי: **אִם יִשָּׁב טוֹר.** וּבִלְבָד שֶׁלֹא יִיָּלֵד חֲתָמָה דִּכְּהָא חֲתָמִי לִתְנֹן דְּלִי

יואדם חשוב שאני:
דקות בימות הגשמים
חורין לא בימות החם'
' יוסי אומר אף לא
מפני שהנביה נושרה
גמ' למימרא דרבי
אסור ורבנן אמרי זה
איכא שמעינן להו
שוחק וזורה לרעה או
דמיא ונושה זבל וואמר

עבר טמא וכ"ש יסב: א"ל דליטא
הקרבא עבדס כוכבים. וממלא
האילן מהיל על התקרבא ועליו:
עבר. דלי עבר ליעבר או עובר
למחלה: כי מעית הסא. רב שט
סגי נהולא הוה חס מושב ויהיב
נעירו אשרה גזולת את הרכים א"ל
כי מעית הסא: ארסיטני. משכמי
מחלה: מותנ'. וורעין חסיה
ימקו כימות הגשמים. שחלינן סא
הוא קשה להו שמעבב התחא מלחב:
רב

אכל לא כימות המטה. שהכל יפה
לכן: ויורדו. לעגור"ל כלע"ל: לא
כימות המטה ולא כימות הגשמים.
שהכל יפה לחזרת העולם: שהנביא:
עלי וטעני כימות הגשמים מן האילן:
במ' זה וזה. נביא דליסור וקרקע
עולם דהיחר גורמין לירקות שיגדלו:
ושוק וזורה לירוש. ולא חייס כלל:
הסם קאילו לארבע. לאבדה הוא
מחמין וכבר נעלה עבודת כוכבים
ולא גרעה מעבודת כוכבים ששחמרה
מאליה הלכך ליכא זה וזה גורם שחמרה
אין כלל ואומר כל כך דאמלוי רבנו

יָקִין (דף מז.): הָאֵל לֹא אוֹיֵל לְאִיבֹד. שְׂהִי דִרְכֵּה בְּכָר וְאִין עֲבֹדֵת
אִישׁוּר. כּוֹלֵה מַמְחִי וְלֹא מַשְׁמֵי דְרַבִּי יוֹסֵי אֲדִרְבִּי יוֹסֵי דְעִשְׁנָן. **דְּעִשְׁנָן**.
 וְהֵי יוֹמָא וְזֵה גִרְסָא אֲסוּרָא כְּבִירָא דְכַרְמִינִין אָף הָאֵל גִּישִׁי וְזֵל
 בִּירְקוֹת עֲבָלֵיו פּוֹנֵה בָּלָל: **וְדִרְכֵּי מַרִּי**. (ה) (בממורה) (דף מד.) גִּישִׁי וְזֵל
 יוֹסֵי עֲבָלֵי מוֹמִין שְׁפֹדֵה וְשִׁטְמִין לָצֵרוּ וְלִשְׁמֵי שְׁהוּר מַמְחִי בִּירְקָא
 אֲמַחֲמֵי הֵא פְסִידָא דִּהֶקְדֵּשׁ הוּא דְלֵי הוּא שְׂרִית לִיֵּה לְהַרְגִּיל וְלַמְכוּר
 פְּסִידָא דְמֵה שְׁמַשְׁמִית דְּמִי הַעוּר פּוֹנֵה דְמִי הַשְׁשֵׁר: עֲרֵלָה
 מִיֵּחִי שְׁחָר וְנִשְׁעֵה אֵילָן: **יִשׁוּר**. נוֹף: **עֲשֵׂי**. אֲחָבָה
 וְגַר פִּירוֹת גִּבְרָתָא לְחָנָה לְאִישׁוּר וְתַקְפֵּה דִּהִיתָר וְתַמְחֵי מוֹמִין:

והנמר
פוגם בבשר. זה שמשחק בדמי העור פוגם בדמי הבשר ואין כאן ריח, לפי שמעלה לחמץ
יפה לימך (תחזורה כד.).

מסורת הש"ס

(א) חולין יב: לעיל לב:
(ב) נכרות יע: ושי"ג
(ג) לעיל חב: (ד) לעיל חג:
(ה) נכרות לב:
(ו) מורה נבד: (ז) ל"ל והתקן:
(ח) פ"א מט: (ט) ויער
חוס' פתחים כו: ד"ה שאני
וכו'.

תורה אור השלם

- וַיִּצְמְדוּ לְכַעַל פְּעוֹר
וַיֵּאָבְלוּ וּבְנֵי מִחָיִם:
תְּהִלִּים קו' כח
וְלֹא יִדְבַק בְּיָדְךָ
מֵאֻמָּה מִן הַחֶרֶם לִמְעַן
שׁוּב יִי מִחֶרֶם אָפֻ וְנָתַן
לְךָ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ
הֶרְבֵּךְ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְרָהָם: דְּבָרִים יג יח

גליון הש"ס

ד'ש"י ר"ח ועבר ובר' חומשא דרבנן היא. עין חולין יג ע"כ חוס' ד"ה מקרובות: תוס' ד"ה לא ב' חומשא דעבודת נוכבים שאני. עין לעיל דף יב ע"כ חוס' ד"ה אלה דף מג ע"כ חוס' ד"ה אמרו:

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[illegible]

מוסף דע"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones